

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянки
Лазуренко Тетяни Вікторівни щодо офіційного тлумачення положень
пункту 1 частини першої, частини другої статті 40
Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
3 квітня 2014 року
№ 47-у/2014

Справа № 2-33/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича — доповідача,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні справу за конституційним зверненням громадянки Лазуренко Тетяни Вікторівни щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої, частини другої статті 40 Кодексу законів про працю України (далі — Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Запорожця М. П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Громадянка Лазуренко Т. В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 1 частини першої, частини другої статті 40 Кодексу «щодо роз'яснення механізму розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу».

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами

України під час розгляду трудових спорів, що призвело до порушення його конституційних прав, зокрема гарантованого статтею 43 Конституції України права на працю.

На підтвердження цього суб'єкт права на конституційне звернення долучив копії рішення Лозівського міськрайонного суду Харківської області від 30 травня 2013 року та постанови Верховного Суду України від 17 жовтня 2011 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 12 лютого 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз копій судових рішень, долучених до конституційного звернення, дає підстави стверджувати, що автор клопотання не навів неоднозначного застосування судами України положень пункту 1 частини першої, частини другої статті 40 Кодексу. У постанові Верховного Суду України від 17 жовтня 2011 року розглядався трудовий спір щодо працевлаштування вивільненого працівника у Львівській митниці, яка є правонаступником Західної регіональної митниці. За висновками суду встановлена законодавством можливість ліквідації державної установи (організації) з одночасним створенням іншої, яка буде виконувати повноваження (завдання) особи, що ліквідується, містить зобов'язання роботодавця (держави) щодо працевлаштування працівників ліквідованої установи. Натомість у рішенні Лозівського міськрайонного суду Харківської області від 30 травня 2013 року розглядався трудовий спір стосовно працевлаштування Лазуренко Т. В., яка є вивільненим працівником, у Харківському відокремленому підрозділі Держсанепідемслужби України, який не є правонаступником Державного закладу «Лозівська лінійна санітарно-епідеміологічна станція на Південній залізниці». Таким чином, наведені судові рішення ухвалені за різних юридично значимих обставин.

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 45 цього закону.

2.2. В Основному Законі України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

Аналіз змісту конституційного звернення вказує на те, що Лазуренко Т. В. намагається отримати консультацію щодо застосування судами України положень пункту 1 частини першої, частини другої статті 40 Кодексу у процесі вирішення спору щодо її працевлаштування після звільнення з роботи внаслідок повної ліквідації організації, в якій вона працювала. Однак надання консультації не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Лазуренко Тетяни Вікторівни щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої, частини другої статті 40 Кодексу законів про працю України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ